

MINT A HAJÓTÖRÖTT.

Mint a hajótörött palackját,
Úgy dobtam el e verset én,
Fölrva életem kudarcát
Reménytelenség szigetén.
Vándor, ha eljut a kezedbe
E pár sor, gondolj szánva rám,
Kit elhagyott a jó szerencse
És nem lelt fényt az éjszakán.
Csak tenger, tenger, mint a kóró
Magánosan és hasztalan,
Vak és siket nekem a sorsom
Minden poggyászom odavan.
Kitérom a világviharnak
Vacogó, tépett lelkemet
És várom az örök hatalmat,
Amely kegyképen eltemet.

(Budapest, 1929 márc.)

JUHÁSZ GYULA.